

Gang skal være en Ende paa de fordømte Menneskers Straf, ere fordømte efter den augsburgske Konfession. Og nu siger Kultusministeren i det her foreliggende Lovforslag, i alt Fald i dets Anmærkninger, at hvis man staar i bevidst Modsetning til den augsburgske Konfession, kan man ikke tage Plads i disse Menighedsraad. Det er en Bestemmelse, som absolut maa udgaa. Jeg synes ikke, at der kan være Tale om, at den danske Rigsdag i Aaret 1901 kan vedtage en saadan Bestemmelse. Vi maa der vende tilbage til det Lovforslag, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds indbragte i Fjor, hvor der ikke var Tale om en saadan Valgbarhedsbestemmelse.

Der er et Punkt til — det er ikke i første Linie af kirkelig Betydning, det er af demokratisk og væsentlig demokratisk Betydning —, hvor den nuværende Kultusminister har forladt det Standpunkt, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds indtog i Fjor. Det er nemlig Spørgsmaalet om Tjenestefolks Valgret og Valgbarhed. I Fjor gav det ærede Medlem for Ringkøbing Tjenestefolk Valgret og Valgbarhed, i Aar vil den ærede Kultusminister ikke give disse Folk Valgret og Valgbarhed. Dette er et demokratisk Tilbageskridt, som jeg beklager. Jeg tror ikke, det kan forsvares ud fra noget Synspunkt; jeg tror, det ærede Medlem for Ringkøbing i Fjor havde fuldstændig Ret, naar han ogsaa gav Tjenestefolk Valgret. Hvorfor skulle de udelukkes? Fra et demokratisk Standpunkt kunne de overhovedet ikke udelukkes noget Sted, naar de ellers opfylde Betingelserne, men navnlig fra et religiøst Standpunkt kan jeg ikke se, hvorfor en Tjenestekarl eller Tjenestepige skal udelukkes. Jeg ved ikke, hvorfor en Tjenestekarl eller Tjenestepige ikke kan være akkurat lige saa god en Kristen som den Husbond, hos hvem han eller hun tjener. Jeg tror, at man i almindelige Borgerhuse her i Kjøbenhavn, i Grosserhjem, i Fabrikant hjem eller i Embedsmændshjem i Regelen vil træffe mere Religiøsitet blandt Tjenestepigerne end blandt Fruerne og Herrerne, saa jeg ser ikke nogen som helst kirkelig Grund eller Berettigelse til at udelukke Tjenestepiger og Tjenestekarle fra Valgret og Valgbarhed. Og dette gjorde jo dog, som sagt, heller ikke det ærede Medlem for Ringkøbing i Fjor.

Jeg har gennemgaaet disse 7 Punkter, hvor det nu foreliggende Lovforslag afviger fra det, vi havde til Behandling i Fjor. Men foruden disse Punkter er der

jo en Række andre Punkter, som jeg synes trænger til Forandring, og som jeg vil bede det Udvalg, som formodentlig bliver nedsat, at skænke sin Opmærksomhed. Jeg kan stadig lige saa lidt i Aar som i Fjor se, hvorfor Præsten skal være født Formand for disse Menighedsraad. Det svækker i høj Grad Befolkningens Indflydelse, og det forekommer mig at være i høj Grad farligt at give en enkelt Klasse Embedsmænd en saadan privilegeret Stilling. Privilegier friste altid let til Misbrug, og vi have mange Præster, som lade sig friste til Misbrug. Vi have en Masse Præster, som stille sig i et ganske utaaleligt Forhold til Menigheden og Befolkningen. Jeg synes, at dette at give Præsterne en saadan privilegeret Stilling, at de skulle være fødte Medlemmer af og tilmed fødte Formænd for Menighedsraadene, er demokratisk uforvarligt.

Jeg er nu som i Fjor en Modstander af, at de Penge, som indkomme i Kirkebøsserne skulle tages fra de fri Fattiggasser og lægges over til Menighedsraadene. Det er maaske ikke saa store Sager; det drejer sig om, men det er heller ikke saa store Sager, defri Fattiggasser Bestyrelse overhovedet have i Hænde, og jeg synes, det er et demokratisk Tilbageskridt. De fri Fattiggassers Bestyrelser ere de mest demokratiske Institutioner, der findes i vort Land, de have kun alt for faa Midler at raade over, og jeg synes ikke, man bør indskrænke disse Midler i nogen Grad. De Institutioner, som her sættes i Stedet til Forvaltningen af disse Penge, blive ikke saa folkelige, saa demokratiske, som de nuværende Fattiggassers Bestyrelser ere.

Jeg udtalte i Fjor min Kritik over den vigtige Bestemmelse, at den mister sin Valgret, som Præsten nægter Adgang til Nydelsen af Nadverens Sakramente; det er § 4, c. Det glæder mig i høj Grad, at der nu fra et anset Medlem af Venstre-reformpartiet og ogsaa fra et Medlem, der tilhører en anden Gruppe i Salen, er fremsat et bestemt Angreb mod dette Punkt. Jeg tror, at det er overordentlig farligt og forkasteligt og afvigende fra det folkekirkelige Princip for Kirken som borgerlig Indretning, der bør lægges til Grund ved en folkekirkelig Lovgivning. Det ærede Medlem for Kallundborg (Krabbe) paaviste, hvilke Misbrug denne Bestemmelse kunde friste Præsterne til. Det ærede Medlem fremdrog ogsaa, hvilke Bestemmelser det er, Danske Lovs 2den Bog, 5te Kapitel, § 25 indeholder om Præstens Ret til at nægte Folk Adgang til Alterens Sakramente. Det